

[Startside](#) > ... > [Domstolsprocedurer](#) > [Civilretlige Sager](#) > [Anerkendelse Og Fuldbyrkelse Af Retsafgørelser](#) [Sådan Fuldbyrdes En Dom](#) > Netherlands

## Sådan fuldbyrdes en dom

 Nederlandene

Indholdet er leveret af



European Judicial Network  
(in civil and commercial matters)

### 1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrkelse i civil- og handelsretlige sager?

Reglerne om tvangsfuldbyrkelse: generelt

Retssagen afsluttes med en dom, hvorved en af parterne (skyldneren) kan blive pålagt at opfylde sine forpligtelser over for den anden part (kreditor). Efterkommer skyldneren ikke frivilligt pålægget, kan kreditor gennemtvinge kravet ved skifterettens mellemkomst. Reglerne om tvangsfuldbyrkelse finder anvendelse, når indholdet af en dom, hvorved nogen er blevet pålagt at foretage sig noget, skal gennemføres (fuldbyrkelse). Der er fastsat regler om tvangsforanstaltninger og om, hvordan disse foranstaltninger skal iværksættes. Fogeden (*gerechtsdeurwaarders* eller blot *deurwaarders*) har kompetence til at fuldbyrde domme. Det er kreditor, der henvender sig til fogeden, når han ønsker at gennemføre sit krav.

Der er to betingelser, der skal være opfyldt for, at de ved lov fastsatte tvangsforanstaltninger kan sættes i værk: Kreditor skal være i besiddelse af eksekutionsfundament, f.eks. en endelig dom, og meddelelse herom skal være kommet til debtors kundskab forinden.

Det er først og fremmest kreditor, skyldneren og fogeden, der deltager i fuldbyrkelsesprocessen.

Tvangsmidler

Det vigtigste tvangsmiddel er foretagelse af udlæg (*executoriaal beslag*). Dette beskrives nærmere i afsnit 2.1.

Yderligere tvangsmidler:

1. Bøder (*dwangsom*)
2. Hæfte (*lijfswang/gijzeling*).

En bøde er et pengebeløb fastsat i en retsafgørelse, som den dømte skal betale, hvis vedkommende ikke efterkommer hovedforpligtelsen. Denne foranstaltning gennemføres sædvanligvis som en hastesag for at lægge pres på skyldneren. Foranstaltningen kan kun komme på tale, hvis hovedforpligtelsen ikke går ud på betaling af et pengebeløb.

Hæfte er et middel til at få den domfældte til at opfylde en bestemt forpligtelse. Retterne anordner kun sjældent hæfte, og det er endnu mere sjældent, at den rent faktisk bliver effektueret. Det er kun retten, der kan anordne hæfte. På skyldnerens foranledning kan retten anordne dette tvangsmiddel til fuldbyrkelse af domme og andre retsafgørelser, der går ud på betaling af et pengebeløb. Hæfte kan eksempelvis anvendes, når der i kraft af en dom, en kendelse eller en legaliseret aftale skyldes underholdsbidrag som omhandlet i bog 1 i den civile lovbog (*Burgerlijk Wetboek*) eller børnebidrag som omhandlet i artikel 585 i den civile retsplejelov (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*).

## 2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

## 3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

### 3.1 Proceduren

Proceduren beskrives nedenfor.

#### Eksekutionsfundamenter

Afgørelser, der træffes af nederlandske domstole (domme og kendelser), dokumenter oprettet for en notar og forskellige andre processkrifter kan udgøre et eksekutionsfundament. Andre dokumenter, der i lovgivningen betegnes som eksekutionsfundamenter, er:

- et eksekutionsfundament udstedt af anklagemyndigheden
- et eksekutionsfundament udstedt af skattemyndighederne
- en voldgiftskendelse med fuldbyrdelsestilladelse
- en protokol om forlig.

Justitssekretæren giver sagsøger og sagsøgte en udskrift af retsbogen. Hvis der er tale om en endelig dom, der har fået retskraft, forsynes udskriften med en fuldbyrdelsepåtegning. Udskriften er gratis. Det er en bekræftet udskrift af dommen, og retsafgørelsen er forsynet med en fuldbyrdelsepåtegning. Fuldbyrdelsen kan kun foretages på grundlag af en udskrift. Dokumenter oprettet for en notar kan ligeledes forsynes med en fuldbyrdelsepåtegning. Udskriften overgives til fogeden, der således har beføjelse til at gennemføre fuldbyrdelsen.

Før fuldbyrdelsen indledes, forkynder fogeden eksekutionsfundamentet (udskriften fra retsbogen med fuldbyrdelsepåtegning) for parterne. Formålet hermed er at give modparten meddelelse om dommen og om, at kreditor ønsker retsafgørelsen fuldbyrdet.

Forkyndelse af retsafgørelser fra andre EU-medlemsstater er reguleret i forkyndelsesforordningen: [Rådets forordning \(EF\) nr. 1348/2000](#) af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.

#### Fogedretten

#### Opgaver i forbindelse med fuldbyrdelsen

Fogeden er den vigtigste person i forbindelse med fuldbyrdelsen og handler altid efter de anvisninger, som han får af den, der kræver fuldbyrdelsen. Disse anvisninger fremgår af udskriften af retsbogen (en bekræftet udskrift af dommen). Fogeden har i almindelighed ikke brug for en yderligere fuldmagt.

Fogeden kan i forbindelse med fuldbyrdelsen bl.a. foretage sig følgende:

1. Forkynde eksekutionsfundamentet for skyldneren
2. Opfordre skyldneren til at opfylde dommen, f.eks. ved at betale det skyldige beløb
3. Modtage betalingen, såfremt skyldneren efterkommer sin betalingsforpligtelse
4. Gøre udlæg i skyldnerens aktiver
5. Om nødvendigt anmode om politiets bistand (f.eks. i forbindelse med foretagelse af udlægget).

#### Omkostninger ved en fogedforretning

For de handlinger, som fogeden foretager i embeds medfør, beregnes et fast gebyr, som skyldneren kan tilpligtes at betale. Da der ikke er faste gebyrer for kreditor, må kreditor indgå en aftale herom med fogeden. De gebyrer, som fogeden kan pålægge skyldneren at betale, er fastsat i bekendtgørelse af 4. juli 2001 om handlinger i embeds medfør og om betaling af gebyrer ved fogedforretninger ([Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders](#)). Yderligere oplysninger om [fogedgebyrer med virkning fra 2019](#) findes på webstedet for den kongelige sammenslutning af stævningsmænd [Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders](#).

## 3.2 De vigtigste betingelser

To almindelige betingelse skal være opfyldt for, at en tvangsfuldbyrdelse kan finde sted:

- Der skal foreligge et eksekutionsfundament.
- Dette fundament skal forkyndes for skyldneren, før tvangsfuldbyrdelsen finder sted.

Det vigtigste tvangsmiddel ved fuldbyrdelsen er som tidligere nævnt foretagelse af udlæg.

Der kan også træffes foranstaltninger, før der udfærdiges et eksekutionsfundament. Sagsøger kan fremsætte en begæring herom, før dommen afsiges, enten mens retssagen verserer, eller før den anlægges. Der er tale om såkaldte sikringsforanstaltninger (*conservatoire maatregelen*), der tjener til foreløbig sikring af kravet. En af disse er sikringspant (*conservatoir beslag*), der etableres ved, at godset forsegles (*verzegeling*), og der udarbejdes en inventarfortegnelse (*boedelbeschrijving*). Disse informationssider vedrører udlæg.

## 4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

Formålet med og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesforanstaltningerne varierer. Der sondres mellem foranstaltninger, der har til formål at få gennemført en betaling, at få en genstand udleveret eller at få den pågældende til at udføre en handling eller undlade at udføre en handling. Den hyppigst anvendte foranstaltning har til formål at få inddrevet et pengekrav (*verhaalsbeslag*).

Når skyldneren ikke er forpligtet til at udføre en handling, kan forpligtelsen være at udføre en "faktisk handling" (*feitelijke handeling*) eller en "retshandling" (*rechtshandeling*). Såfremt handlingen ikke er bundet til en bestemt person, kan kreditor anmode om rettens tilladelse til at fremkalde den situation, som ville være opstået, hvis skyldneren havde opfyldt sin forpligtelse. Bestod skyldnerens forpligtelse i en retshandel, såsom accept af et tilbud, kan retshandlen erstattes af en retsafgørelse. Retten kan også pålægge skyldneren at undlade at foretage sig noget bestemt.

### 4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Der kan gøres udlæg i følgende aktiver:

1. Løsøre, der ikke skal registreres. Der gælder en registreringspligt for fast ejendom, skibe og fly
2. Navneaktier eller andre navnepapirer, ihændeleverpapirer eller ordrepapirer
3. Krav på tredjemand, der benævnes fordringspant (*executoriaal derdenbeslag*)
4. Fast ejendom
5. Skibe
6. Luftfartøjer.

Som regel kan kreditor selv bestemme, hvilke aktiver der skal gøres udlæg i.

Som udgangspunkt kan der gøres udlæg i alle skyldnerens aktiver. Visse aktiver er dog undtaget herfra. Der kan således ikke gøres udlæg i grundlæggende fornødenheder som tøj, fødevarer, værktøj, der benyttes som led i skyldnerens erhverv, faglitteratur og genstande, der benyttes til uddannelsesformål samt kunstneriske og videnskabelige formål. Der kan kun i begrænset omfang gøres udlæg i løn og honorarer, underholdsbidrag og sociale ydelser. Et udlægsbeskyttet grundbeløb skal sikre, at skyldneren kan opfylde sine grundlæggende behov ved hjælp af de resterende indtægter.

Der kan heller ikke gøres udlæg i visse offentlige ydelser. Kreditor kan gøre udlæg i flere aktiver samtidigt.

### 4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Retsvirkningerne af udlæg i løsøre, der ikke skal registreres

Udlægget indebærer, at kreditors krav ikke kan forringes ved dispositioner, som skyldneren foretager efter udlæggets stiftelse. Hvis skyldneren for eksempel sælger aktivet, kan køberen som udgangspunkt ikke med rette hævde, at han nu er ejermanden. Enhver indtægt, som aktivet kaster af sig, er ligeledes omfattet af udlægget.

Retsvirkningerne af udlæg i værdipapirer og andre formuegoder

Et sådant udlæg har ingen særlige retsvirkninger. Skyldneren beholder sin stemmeret, så længe udlægget består.

Retsvirkningerne af udlæg i fordringer på tredjemand

Der gøres udlæg i fordringer på tredjemand i tilfælde, hvor tredjemand skylder skyldneren penge, eller han har nogle af skyldnerens ejendele i sin besiddelse. Kreditor er beskyttet mod retshandler, der foretages af modparten.

Retshandler, der foretages efter udlæggets stiftelse, kan ikke gøres gældende over for kreditor. To hyppige former for udlæg i fordringer på tredjemand er udlæg i kontant indestående på en bankkonto eller løntilbageholdelse.

Retsvirkningerne af udlæg i fast ejendom

Udlæg i fast ejendom skal registreres i [tingbogen](#) (*Kadaster*). Skibe og luftfartøjer anses for fast ejendom efter indførelse i det relevante register. Udlægget får retsvirkning, når det er blevet tinglyst. Indtægter hidrørende fra fast ejendom er ligeledes omfattet af udlægget. Kreditor er beskyttet mod retshandler, som skyldneren foretager efter udlæggets stiftelse. Dispositioner over den faste ejendom kan ikke gøre gældende over for kreditor.

### 4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Som udgangspunkt forældes fristen for fuldbyrdelse af retsafgørelsen 20 år efter afsigelsen af afgørelsen. Hvis bestemte forudsætninger skal være opfyldt for, at en retsafgørelse kan fuldbyrdes, og opfyldelsen heraf ikke afhænger af den, der har givet anledning til dommen, forældes fristen for fuldbyrdelse af retsafgørelsen med 20 år efter den dag, hvor forudsætningerne blev opfyldt.

Forældelsesfristen er kun fem år for beløb, der ifølge dommen skal betales inden et år eller endnu tidligere. Hvad angår renter, bøder og andre yderligere krav, som skyldneren er blevet pålagt at betale, indtræder forældelsen senest på det tidspunkt, hvor fristen for fuldbyrdelse af hoveddommen forældes, medmindre forældelsesfristen afbrydes eller forlænges.

## 5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Tvister i forbindelse med fuldbyrdelsen

Retsplejelovens artikel 438 indeholder almindelige regler for tvister i forbindelse med fuldbyrdelsen (*executiegeschillen*). I en sådan situation kunne skyldneren forsøge at forhindre fuldbyrdelsen. Tvistighederne kan eksempelvis vedrøre betydningen og omfanget af fuldbyrdelsespåtegningen, virkningen af faktiske omstændigheder, der først er indtrådt efter dommens afsigelse, gyldigheden af et udlæg eller spørgsmålet om, hvem der er ejer af det behæftede aktiv. Disse tvister vedrører udelukkende fuldbyrdelsen. Hovedsagen, der allerede er afgjort, bliver ikke undergivet en fornyet prøvelse.

Under en sådan tvist kan skyldneren eksempelvis hævde, at kreditor har misbrugt sine rettigheder, eller at udlægget ikke står i et rimeligt forhold til dommen. Skyldneren kan på dette stadium af sagen ikke bestride sagens faktiske omstændigheder. Til dette formål skal andre retsmidler tages i brug, såsom kære (*verzet*), appel (*hoger beroep*) eller genoptagelse (*cassatie*).

Stedlig kompetence

Den stedlige kompetence vedrører beliggenheden af den ret, der har kompetence til at behandle sagen. Hvilken ret der har stedlig kompetence, afgøres efter de almindelige regler for domstolenes kompetence. Den kompetente ret er enten den, i hvis retskreds udlægsforretningen foretages, den ret, i hvis retskreds de relevante aktiver befinder sig, eller den ret, i hvis retskreds fuldbyrdelsen skal foretages. For enhver fuldbyrdelse, der skal foretages i Nederlandene, skal der udpeges en stedlig kompetent ret.

Saglig kompetence

Spørgsmålet er her, hvilken ret der er kompetent til at behandle sagen. Distriktsretten (*rechtbank*) har kompetence til at behandle alle tvister i forbindelse med fuldbyrdelse af en retsafgørelse, uanset hvilken domstol der har truffet afgørelsen. Distriktsretten er således også kompetent i tilfælde, hvor det er appeldomstolen (*gerechtshof*) eller den øverste domstol i Nederlandene (*Hoge Raad der Nederlanden*), der har afsagt dommen.

Tvister i forbindelse med fuldbyrdelse af retsafgørelser bilægges i almindelighed inden for rammerne af en hastesag (*kort geding*). Retten kan udsætte fuldbyrdelsen eller ophæve de udlæg, der måtte være stiftet.

## 6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.



---

Sidste opdatering: 10/05/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.